

Mindretallet indstiller derfor lovforslaget til *forkastelse*.

Mindretallet indstiller lovforslag *II. forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin til forkastelse* ved 3. behandling. En afgift i en størrelsesorden af 35 øre pr. liter benzin er en af moderne tiders mest pest-agtige handlinger over for befolkningen. Afgiften vil bevirke, at den arbejder, som hver dag må køre en strækning på 70 til 100 km for at passe sit arbejde, vil blive påført en ekstra skat på ca. 50 kr. om ugen. Når man sammenholder denne skatteforhøjelse med de andre forslag i denne augustbuket, hvor arbejderen på en lang række andre områder bliver pålagt nye byrder uden så meget som at kunne påregne ekstra penge i lønningsposen, har *mindretallet* stor forståelse for den vrede, der bliver udvist af befolkningen over for dette indgreb — der jo i bund og grund er drønende asociale. At det kan betale sig for den ellers flittige arbejder nu at melde sig arbejdsløs eller syg, kan der ikke herske nogen tvivl om, og hvis han gør det, må man medgive ham, at når man på denne måde ustandselig fra den socialdemokratiske regering med påhængspartiernes hjælp ødelægger arbejdsglæden, så er der egentlig ikke noget at sige dertil.

Mindretallet indstiller *III. forslag til lov om ændring af lov om vægtafgift af motor-køretøjer m. v. til forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet erkender fuldt ud, at landets økonomiske situation nærmer sig katastrofepunktet. *Mindretallet* har til finansloven udarbejdet præcise besparelsesforslag, som effektivt ville afhjælpe disse problemer. Ingen andre partier har fundet anledning til at støtte denne fornuftige og for landet gavnlige politik. Så længe et flertal i folketinget, nu også omfattende det konservative folkeparti, fører en økonomisk politik, som kun kender til større afgifter og øgede skatter, finder *mindretallet* det formålsløst og skadeligt at medvirke til forslagens gennemførelse.

Foruden de generelle indvendinger vil forslagens gennemførelse også betyde en ekstra belastning af erhvervslivets i forvejen meget høje omkostningsniveau, navnlig forekommer det forrykt, da folketinget med kristeligt folkeparti som drivkraft for

kort tid siden halverede udligningsafgiften for hyrevogne — hvilket *mindretallet* naturligvis støttede — at man nu gramser 40 pct. tilbage.

Med hensyn til lovforslag *IV. forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motor-køretøjer m. v. (Forhøjelse af afgift af varevogne)* bemærker *mindretallet*, at da de i lovforslaget omhandlede varevogne fortrinsvis bruges af de mindre erhvervsdrivende, navnlig håndværkere og deres medhjælpere, mener *mindretallet* ikke, det er rimeligt, at afgifterne forhøjes. Afgiftens gennemførelse vil ramme uforholdsmæssigt meget på en i forvejen hårdt ramt befolkningsgruppe.

Mindretallet må derfor indstille lovforslaget til *forkastelse*.

Mindretallet indstiller lovforslag *V. forslag til lov om ændring af forskellige love om forbrugsafgifter. (Forhøjelse af afgiften af cigaretter, cigaretpapir, fintskåret røgtobak, spiritus, vin, øl og kaffe samt afgift af te)* til *forkastelse* ved 3. behandling.

Når *mindretallet* indstiller lovforslaget til *forkastelse*, skyldes det ikke en principiel modvilje mod giftskatter. Det må ses som et udslag af den samlede vurdering af forliget af 16. august 1976. I den øjeblikkelige situation er det ikke øgede skatter og afgifter, der skal til, men derimod store offentlige besparelser og skattelettelser.

Mindretallet indstiller *VI. forslag til lov om ændring af lov om afgift af ansvarsforsikringer for motor-køretøjer m. v. (Forhøjelse af afgiften for knallerter)* til *forkastelse* ved 3. behandling.

Med kristeligt folkeparti som drivkraft er det lykkedes miniforligspartierne med dette asociale forslag virkelig at ramme de dårligst stillede i befolkningen.

Dem, man rammer hårdt og brutalt, er de mennesker, som ikke engang så meget som tør tænke på bare at få sig en bil. Det er unge studerende, som skal ind på de forskellige uddannelsesinstitutioner, det er arbejderen, som hver morgen trofast møder på sin arbejdsplads, det er husmoderen, som bringer aviser ud, det er den lille håndværker med tasken og mange andre. Fælles for alle disse grupper er, at de ofte har langt til de forskellige bestemmelsessteder og som følge deraf nødvendigvis må have et motoriseret køretøj, hvoraf knal-